

aistė ptakuskė

NEREALIOS atostogos

WRU?

FOTO

BOS

Alma littera

*Akivaizdžiai nenujautė,
kas jo laukia*

Atrodo, nubudau. Jaučiu, kad mano nosis remiasi į vėsią durelių dangą, kojos guli ant priekinės sėdynės, o galva tabaluoja nuo jos krašto – ją prilaiko tik į dureles įsiremusios mano rankos. Šiaip ne taip apsiverčiu ant nugaros. Akivaizdu, kad pradinis mūsų sugulimo planas išėjo iš rikiuotės. Ugnė sėdi įsivyniojusi į kažkokius neaiškius mezginius. Rasa įkritusi kažkur giliai tarp atverstų atlošų, jai ant galvos sukrautos Giedros kojos, o joms priklausanti galva guli ant vairo. Tiksliau, gulėjo, kol neužgulė signalo ir nesujaukė mūsų miego.

– Šakės, kaip visur skauda, – veblena kažkur tarp krepšių įstrigusi Rasa.

Mintimis pasirašau po kiekvienu jos žodžiu. Skausmas šįryt pasiskolino mano veidą. Pamažu suvokiu, kad negaliu net gulėti. Skauda nugarą. Dar – šonus, kumpius, šonkaulius ir, žinoma, galvą. Oi! Man dar į blauzdą skaudžiai spiria Ugnė.

– Čia už šiandakt, – sako patempusi lūpą.
– Spardžiausi? – paklausu iš mandagumo.
– Gerai, kad spėjau pasitraukt. Būčiau kaip gavus galva...

Giedrai šitas Ugnės pasakojimas kažkodėl pasirodo labai juokingas. Ji atsilošia, kad įkvėptų oro, ir su nauja jėga vėl kala galva į signalą. Pyyyyypt!

– Raminkis! – tramdo sesė Rasa.

– Baik! Kutena! – atsipūtus kvatoja Giedra.

Rasa, žinoma, nė nemano baigt. Maža to, ji šelmiškai mirkteli mums su Ugne ir pamoja ranka. Antrąkart mūsų ragint nereikia. Urmu puolam ramybės drums-tėją. Še tau! Kuti kuti. Jei ne tavo trenkta galva, būčiau dar kokias tris valandas pūtus į akį ir nė nesapnavusi jokių skausmų. Gal netgi būčiau taranavusi užpakalį, sutraiškusi Marčių ir prasilėkusi Paukščių Taku... Bet ne! Būtinai viską reikėjo suknist tuo kvailu pyptelėjimu. Še tau! Še!

– Neliskit, durnės! – krykščia Giedra.

Krykščiu ir aš su Ugne ir Rasa. Giedros kūno mums nebeužtenka. Netrunkam persimesti ant jautriųjų vie-na kitos vietelių. Pažastų, pėdų, kaklų, pilvų... Pamažu nustoju skirti, kur kurios koja, ranka ar galva. Mums viskas bendra. Viskas sava. Mes tampame vienu monstrišku kūnu...

– Oi! – staiga aikteli Ugnė.

Amžinai jai kas nors nutinka ne vietoje ir ne laiku. Kaip ji drįsta trikdyti šventą monstro gimimą? Piktai

į ją dėbteliu. Ugnė neatrodo gerai. Jos ranka palenkta po nugara, akys pastėrusios, o veidas mirtinai perbalęs. Prie jos iškart puola Rasa.

– Kas yra? – susirūpina. – Užsigavai? Užstrigai?

Ugnė mus nužvelgia labai keistu žvilgsniu, labai keistai nusišypso ir pradeda beveik pamišėliškai kikenti. Man darosi ne juokais nejauku. Jeigu Ugnė šią akimirką nepaaiškina, kas vyksta, tuoj pat pulsiu jai ant kaklo ir savo rankomis užspausiu jos makabrišką žvengimą. Laimei, jokių ekstremalių veiksmų neprireikia, nes sulig mano žudikiška mintimi Ugnė iš už nugaros ištraukia... Kasparą, žaliai pilką tetos žaltį. Tikriausiai vakar vargšas taip išsigando Giedros spieginimo, kad labai nepadairiai nusprendė pasislėpti jos pačios miegmaišyje. Akivaizdžiai nenujautė, kas jo laukia.

– Aaaaa! – spiegia Giedra. – Mesk jį, mesk!

– Kur? – klausia vis dar kikenanti Ugnė.

– Lauk! – šaukia kūlversčiais iš mašinos virstanti Giedra.

– Tu ką? Mes juk mieste... – nesutinka Ugnė.

Aš irgi skubiai ropščiuosi iš ratų ir atidžiai apsidairau. Ugnė teisi. Tiesiai už mūsų kapsulės plyti didžiulė akmenimis grįsta aikštė su lauko kavinėmis ir fontanu. Kol kas ji atrodo labai tuščia. Bet nuojauta man kužda, kad taip amžinai nebus. Vasarinė saulutė netruks pakilti aukštumas, ir šaligatviais sukaukšės kulnai, fontane supliuškęs pėdos, nuo apsinkusių kūnų sulinks suolai. Iš pradžių tų kūnų nebus daug.

Šiaip, vienas kitas nemigos kankinamas pilietis užsinorės rytinės kavos. Bet saulė kils, oras kais, smegenys tings, ir ieškantieji kokios nors, kad ir pačios kvailiausios priežasties pasivaikščioti centrine aikšte, ims daugintis kaip vaikai Kinijoje, ir nėra jokių šansų, kad tarp tų dykinėjančių kulnų, pėdų ir kūnų atsiras bent mažiausia vietelė persigandusiam, apsnūdusiam ir šiaip visokio streso iškankintam Kasparui.

– Tai nužudyk jį! Nužudyk! – klykia Giedra.